

כלל גדול פרק שביעי מסכת פורים יב.

כלל גדול. מותרות. צפורים: חוץ מתחפושי שואה. קס"ד
תחפושי שואה אסורות משום דרך ארץ: מטמאות באוהל. משום
כזית מן המת: חוץ מאזני המן. מפרש בגמרא: אבל מטמאות הן
טומאת אוכלין. כבבילה: העדה החרדית. בירושלים: **גמ'** נקיי
הדעת שבירושלים. היינו עדה החרדית לשון מורי: דהו מפגני
בתחפושת שואה. בשעת השמד: אמר רב טוביה. נראה דהיינו רב

טוביה אב ז"ל כליתא בפרק המדיר את האשה (נדרים דף סו:): כל התחפושות רשות. והיינו לישנא דמותרות: שהיא חובה. להתאבל על הציונים כדמפרש ואזיל: הציבי לך ציונים. קרא הוא בירמיה: ציונים. מינים וי"מ כוחות הטומאה: רב אהרן חסידא. השומר אמונים כליתא בפ"ב דבבא מעשה (דף קטז:). ויאסם בבבל וימת. היינו ע"ז וספיכת דמים: יום ציונים. יום איד שלהם ונקרא עממאות ל"א יום בחירות שלהם: ולא מטמאי באוהל. שאין לך מטמא באהל אלא מת בלבד: חוץ מאזני המן. קס"ד אזניו של המן הרשע: כדרי שמעון בן יוחאי. בפרק הבא על יבמתו (דף סא.) ויליף לה התם מקרא: פת הבאה בכיסנין. פת שעשוי כמין כיסין מלאים אסוכ"ר וסקדים ואגוזים ומיני תבלין וכיוצא בהן ולועסין אותן בבתי משתאות אחר הסעודה: מהו דתימא ליגזר ביה אטו אזני המן גופיה קמ"ל: באמת אמרו. כל באמת אמרו הלכה היא (ב"מ דף ס:). לאפוקי השגחת הרבנות שגונאים היו את הרבנות כליתא בפ"ק דאבות: דהא ציונים נינהו. ומיחייבי להתאבל עליהם כ"ש שאין נאמנים על המעשרות: הרב עובדיה. נראה דהיינו הרב עובדיה יוסף ובית דינו דקרו להו בית דינא שריא בפרק אין מעמידין (דף לז:). דרב גובריה. בהלכה: קמ"ל. דאפ"ה אין לסמוך על תלמידיו: **מתני'** כל הרקיקות מותרות חוץ מרקיקות נשים. קס"ד נשים הרקיקות ללא

תורה אור מסורת הש"ס

ירמיהו לא

ירמיהו

הושע יב

חולין עא.

יבמות סא. ב"מ קיד: ברייתו ו.

שמות ט

אורח

כלל גדול אמרו בפורים כל התחפושות מותרות חוץ מתחפושת שואה ועוד כלל אחר אמרו כל האזנים מטמאות באוהל חוץ מאזני המן אבל מטמאות הן טומאת אוכלין באמת אמרו כל ההשגחות פסולות חוץ מהשגחת העדה החרדית: **גמ'** איני והא הנהו נקיי הדעת שבירושלים דהו מפגני בתחפושות שואה אמר רב טוביה כל התחפושות רשות חוץ מתחפושת שואה שהיא חובה. חובה מנלן דכתיב ^ו הציבי לך ציונים שימי לך תמרורים ואין תמרורים אלא לשון אבלות דכתיב ^ו אבל יחיד עשי לך מספד תמרורים מכאן שמתאבלים על הציונים ואמר רב אהרן חסידא מכעיסים הם לפני המקום כעובדי עבודה זרה ושופכי דמים דכתיב ^ו הכעים אפרים תמרורים וכתיב בתריה ויאשם בבעל וימת ואמר רב יואל קשה יום ציונים כיום שנעשה בו העגל מה כתיב בתריה זבחי אדם עגלים ישקון: כל האזנים מטמאות באוהל: איני והא איכא אזני שפנים וחזירים דמטמאי במגע ובמשא ולא מטמאי באוהל אמר רב שך שאני שפנים וחזירים דכבר אכלי להו ציונים *ואמר רבה טומאה בלועה אינה מטמאה: חוץ מאזני המן: מאי טעמא כדרבי שמעון בן יוחאי *דתניא רבי שמעון בן יוחאי אומר קבריהן של עובדי כוכבים אין מטמאין מתקיף לה רב חרבונה אי הכי ליתני חוץ מאזני עובדי כוכבים אלא אמר רבא תנא במערבא קאי דקרי לפת הבאה בכיסנין אזני המן אי הכי פשיטא מהו דתימא ליגזר ביה אטו המן גופיה קמ"ל: באמת אמרו כל ההשגחות פסולות חוץ מהשגחת העדה החרדית אמר רב רובין חוץ מהשגחת העדה החרדית וחרדים דדמו ליה לאפוקי השגחת הרבנות השגחת הרבנות פשיטא דהא ציונים נינהו אלא אמר רב לנדאו לאפוקי השגחת הרב עובדיה הא נמי פשיטא דספרדים נינהו ותני רב עמנואל ^ו בית יעקב להוציא את הספרדים מהו דתימא שאני רב עובדיה דרב גובריה קמ"ל: **מתני'** כל הרקיקות מותרות חוץ

ציונים. י"מ על סם הר ציון ותימה הוא דליתקרי רשעים על סם ירושלים עיר הקודש ונראה לר"י שהיו מצוינים ברשעות וכ"ה בירושלמי פ"ד דשביעית בסוגיא דהיתר מכירה: **הציבי** לך ציונים. פסוק הוא בירמיה ותימה לציונים לא הווי צימי ירמיה דתנן בפרק בתרא לסוטה (דף מט. וס) משמת רבי יצחק אלחנן בטל כבוד התורה ורבו הציונים וי"ל דהווי ציונים אלא שלא רבו עד שמת ר"א א"נ ניבא ירמיה על הימים הבאים כדמצינו בישעיה שעמד בבית ראשון וניבא על כורש שהיה בבית שני (ישעיה מד): **מכאן** שמתאבלים על הציונים. מכאן פסק ריב"א דציונים אסורים בנעילת הסנדל ונהגו להקל בסנדל ולהחמיר בגרביים. גליון: **שאני** שפנים וחזירים. תימה דאיכא אזני פילים דאין מטמאין באהל וציונים לא אכלי להו ודוחק גדול לומר דאכלי להו לכל אזנים דכולי חיות. גליון הנהו תרי פילי דהווי יתבי באמבטיא אמר ליה חד לחידך הב בזריתא אמר ליה אידך ליתא לבזריתא רדיו: **חוץ** מאזני המן. פירש"י קס"ד אזניו של המן הרשע ותימה היכי ס"ד דמיירי מתניתין באזניו של המן הרשע והרי כבר שב לעפרו ואר"ת דהמן לאו דוקא וס"ד דמיירי באזניו של כולי עובדי כוכבים וכד"ש בר יוחאי ונקט המן משום דאיירי בענינא דפורים: **פת** הבאה בכיסנין. פי' בקונטרס פת שעשוי כמין כיסין מלאים אסוכ"ר וסקדים ואגוזים ומיני תבלין וכיוצא בהן ולועסין אותן בבתי משתאות אחר הסעודה וכאן חזר בו ממה שפירש בכילד מצרכין (ברכות דף מא:): וסם מפורש: **לאפוקי** השגחת הרב עובדיה. משמע דרב עובדיה לאו רבנות הוא ותימה דליתא בפרק פסולת הגורן (עוקלין דף כג: וס) אמר רב עובדיה כל הונא רב הראשי לא שרינא ממזיכי ורב הראשי היינו רבנות ואין לומר שעשה תשובה שהרי כל הפורש ממינות מייית כליתא בפ"ק דע"ז (דף יז.) וי"ל דתני רב עובדיה הווי: **קמ"ל.** פירש"י דמ"מ אין לסמוך על תלמידיו משמע דעליה גופיה יש לסמוך